

॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ वरत्रेणदोरकरूपेण ॥ ४५ ॥ सागरंतरायिष्यंतंतरिष्यन्निवसागरम् सत्यव्रतगुरुत्वेनतुष्टावहरि
मष्टभिः अत्रेदंचित्यम् किमयंमहाप्रलयोदैर्नदिनोवाइति तत्रतावत् ब्राह्मोलयइतियोऽसावस्मिन्महाकल्पेइतिचोक्तेर्महाप्रलयइतिप्राप्तेनेतिब्रूमः म
हाप्रलयेपृथिव्यादीनामवशेषासंभवात् यावद्ब्राह्मीनिशेत्याद्युक्तिविरोधाच्च अतोदैर्नदिनइतियुक्तम् नचैतदपिसंगच्छते सांवर्तकैरनादृष्ट्यादिभि
र्विना अकस्मादेवसप्तमेहनित्रैलोक्यनिमंक्ष्यतीतिमत्स्योक्तेरनुपपत्तेः यच्चोक्तंप्रथमस्कंधे रूपंसजगद्देमात्स्यंचाक्षुषोऽतरसंप्लवे नाव्यारोप्यमही
मय्यामपाद्वैवस्वतंमनुमिति तदपितदादुर्घटम् नहिप्रलयद्वयेऽपिमहीमय्यांनाव्यारोहःसंभवति नचचाक्षुषमन्वतरेप्रलयोऽस्ति तथाचसतिसप्तमो
मनुर्वैवस्वतइत्यपिदुर्घटस्यात् त्वंतावदोषधीःसर्वाइत्यादिनिर्देशोपि नसंगच्छते नहितदाओषध्यादीनांसत्वानांचावशेषःसंभवति तस्मादन्यथा

इत्थमादिश्यराजानंहरिरंतरधीयत ॥ सोऽन्ववैक्षततंकालंयंहृषीकेशआदिशत् ॥ ३९ ॥ आस्तीर्यदर्भान्प्रा
कूलान् राजर्षिः प्रागुदङ्मुखः ॥ निषसादहरेःपादौचितयन्मत्स्यरूपिणः ॥ ४० ॥ ततःसमुद्रउद्वेलःसर्वतः
प्लावयन्महीम् ॥ वर्धमानोमहामेघैर्वर्षद्भिःसमदृश्यत ॥ ४१ ॥ ध्यायन्भगवदादेशंददृशेनावमागताम् ॥
तामारुरोहविप्रेन्द्रैरादायौषधिवीरुधः ॥ ४२ ॥ तमूचुर्मुनयःप्रीताराजन्ध्यायस्वकेशवम् ॥ सर्वैःसंकटा
दस्मादविताशंविधास्यति ॥ ४३ ॥ सोऽनुध्यातस्ततोराज्ञाप्रादुरासीन्महार्णवे ॥ एकशृंगधरोमत्स्योहैमो
नियुतयोजनः ॥ ४४ ॥ निवज्जनावंतच्छृंगेयथोक्तोहरिणापुरा ॥ वरत्रेणाहिनातुष्टुष्टावमधुसूदनम्
॥ ४५ ॥ राजोवाच अनाद्यविद्योपहतात्मसंविदस्तन्मूलसंसारपरिश्रमातुराः ॥ यदृच्छयेहोपस्तृतायमा
प्रयुर्विमुक्तिदोनःपरमोगुरुर्भवान् ॥ ४६ ॥

वर्ण्यते नैवायंवास्तवःकोपिप्रलयः किंतुसत्यव्रतस्यज्ञानोपदेशायाविर्भूतोभग
वान् वैराग्यार्थमकस्मात्प्रलयमिवदर्शयामास यथाऽस्मिन्नेववैवस्वतमन्वतरे मार्कण्डेयायदर्शितवान् तदपेक्षयैवमहाकल्पेऽस्मिन्निति विशेषणंसंग
च्छते तथाच ततःसमुद्रउद्वेलःसर्वतःसमदृश्यतइतितस्यैवतथादर्शनमुक्तमित्येषादिक् प्रस्तुतंस्तोत्रं व्याख्यास्यामः तत्रनानायोनिषुसंसरतः स्व
स्य भगवत्कृपयैवतत्प्राप्तिदृष्ट्वा मुक्तयेतमेवप्रार्थयते अनादिर्याअविद्यातयाउपहता आवृताआत्मनः संविद्येषांते अतएवाविद्यामूलैः संसारपरिश्र
मैः आतुराः इहसंसारे यदृच्छयायदनुग्रहादेवउपस्तृताः आश्रिताःसंतोयमामुयुः प्राप्नुवंति सभवानेवसाक्षान्नोगुरुःसन् यंथिभिद्यादित्युत्तरेणा
न्वयः ॥ ४६ ॥